

גָּלִירְבֶּרְתַּלְעִירְןְ בְּשֶׁרְשַׁתְהַשְּׁבָרְעַ
עֲרוֹכִים-בִּידֵי נַחַםְ לִיבּוּבִיְץ
שָׁנָה רַאֲצָנוֹת

שֶׁרְשַׁתְהַשְּׁבָרְעַ (חט"ב)

- א. מה טעם צורה ה' למאה / או אל אחרון / לעשות פועלות מסוימות לפני המכה כగון הרמת המטה, זריקה הפיח וכדומה? עיין: ז.י."ט. ק"ח ט"ט וכט"ה י"ד"ר; ח.א. "נטה את י"ד"ר"; ח. י"ב "וחך את עפר הארץ"; ס"ח. "זזרקו מטה"; ט. כ"ב "נטה את י"ד"ר".

פרק ז'

- ב. פסוק ג' וandi אקסה את לב פרעה. קרוא: רמ"נ עד "על עיני גוים רביהם". ספורנד ג', ד"ה וandi אקסה; רמ"נ הל' מסונה פרק ו' הלכה א'. ג. אוד טמנה פרקים פרק ח'. "ומה זה שאמר וחוזמי את לב פרעה" עד "ומגעם מן החטובה הוא שלא יטלחים". ט"ל: ואפשר גם לפרט בדעת הרמב"ן ר. מטה בן מנחן טלא היה בזאת עבש וגם חמץ אלא כי פרעה עצמו הקשה לבו. אלא סכל המעטשים ייחסו לאל בכך מה כי הוה הסבה הראטונגה; ואני מושיק, כי המעטשים המיחסים בתנ"ך אל האל הם המעטשים הזרים טסבם בלתי מובנת לנו, וכן כאן קשי ערפו של פרעה אחרי דאותו כמה אורות ומוספות הוו דבר זר ומחייב על כן יוחס אל האל; וכיוצא בזה דברים כ"ט ז': ולא נתן ה' לכם לב...". וכן טמואל כי ט"ז: וכי ה' אמר לו קלל.

לדעת רלב"ג זהו גם פרוט לטמואל בכ"ד א: וימת אט דוד, וכן גם בראשית כי זו כאט דבר ה' - ר. יוסף אלבו בספר העיקרים מאפר"ד פרק כ"ח: ועל זה הדריך יתפרק מה שנמצא בכתוב טעם מחזק לב הרטעים ומןעו מהם דברי חטובה וזה שהרטע בבואה עלינו המכחה מחחד וסביר אל ה' מיראת העונש כמו שאמר פרעה חטאתי הטעם ה' הצעיר. ובכבוד זה דמות לארכס ואינו בחירתי הנה ה' מחזק את לבו לאמר שבאה המכחה במקורה ולא על צד החטופה וזה כדי שיסור מלבו את המפרק מהמכחה ויאמר על טבעו ובחירותו מכל מכך והוא יבחן אם הימה טסבתו בחידחת, ובזה הצד נגעלים טרי הטעמה בפניו הרטעים לא טה', ימנעו מן האדם טוב בחירותו, חיללה, אמר הכתוב /יחזקאל י"ח/ כי לא אחפש במות מטה... והטייבו והחיו אלא טה' מסאיירו על בחירותו בלבד מבלי מכיריה מחוץ, וההוא בוחר דרך לעצמו. איזו פרובליימה עומדת פה לדיוון ומה הם פתרונותיה השוניים?

- ג. כ"ב ב"ט"י ד"ה ויחזק לב פרעה. מדוע אין רט"י אומר אותו הדברם על המלים ויחזק לב פרעה שבפסוק י"ג?

פרק ח'

- ה. מה קסה למפרטים:
 1. לרס"י ו. ד"ה ויאמר לאחר
 2. לראב"ע ו. ד"ה ויאמר לאחר ומה ההבדל בין טסבתו לחטובה הרמב"ן?
 3. לרס"י י"ט למן תדע כי אני ה'.
 4. לרמב"ן י"ח והפליתי ביום ההוא את ארץ גן.
 5. לסתורנד י"ט ז"א פדותה,/ ועיין רמ"נ י"ח סוף דבריו./

ו. י"ד להוציא את הצעים.

קרוא: רט"י ראב"ע, ספורndo. למה אינכם מפרטים "להסרים - להרחקם" - כדרך שפרטו המלבאים והירט? ומהי מעלהו טל כל פרוט.

- ו. רט"י כ"ב ד"ה חועבת מצרים.
 1. מה ההבדל בין טני פרוטי רט"י?
 2. מה פרוט הבטוי "אצל ישראל קורא אוחם...?"
 3. איך מזאנו בפרט טמות ברס"י פרוט דומה לפירושו הראשו? וכך?